

Juli 1924. Meningen maatte da altsaa være, at der skulde staa ikke „Aaret 1924“, men „den 1. Juli 1924“.

Men det er ikke den eneste Forunderlighed, der er, thi saa staar der videre, at hvis Afløsning finder Sted af disse Afgifter paa disse 20 Gaarde inden 1. Januar 1924, skal Amtsrepartitionsfonden blive ved at svare $\frac{7}{25}$ af det samlede aarlige Beløb af Rente og Afdrag, saa længe til det hele er færdigt. Det vil altsaa sige, at hvis Afløsning finder Sted, bidrager det offentlige i $75\frac{1}{2}$ Aar disse $\frac{7}{25}$. Først skal der betales i 20 Aar, og hvis Afløsning finder Sted, yderligere i $55\frac{1}{2}$ Aar, men hvis den ikke afløses, hvis der ikke bliver Enighed med Gaardenes Ejere og Afgiftens Ejere, hører alt op om 20 Aar. Det er en ganske forunderlig Ordning. Jeg forstaar ikke, hvad Meningen er med, at der skal være saa overordentlig en Forskel paa disse to Tilfælde, det ene, at det ophører efter 20 Aars Forløb, og det andet først efter $75\frac{1}{2}$ Aars Forløb.

Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at § 5 og § 6 ere ret ejendommelige. Thi hvad skal det betyde, at man i § 5 siger, at hvis Konstateringen af de i § 1 nævnte Afgifter ikke er tilendebragt inden 1. Juli 1904, skal man midlertidig opkræve den samme Afgift som hidtil og saa gøre Afregning senere? Jeg spørger, hvad skal det betyde, naar det efter § 6 er givet, at Afløsningssummen dog første Gang skal betales i April Termin 1905? Naar den skal betales første Gang April Termin 1905, vil det være tidsnok at være færdig inden Udgangen af Januar 1905. Hvorfor skal man endelig være færdig med Konstateringen 1. Juli 1904, naar der dog ikke kan opkræves noget før April Termin 1905?

Dernæst skal jeg gøre et Par Bemærkninger om § 7, som ligeledes er kommen ind i Folketinget. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i hans Udtalelse baade her og i Folketinget, at han troede virkelig, vi vare færdige med den Sag, der skulde dog efter al Rimelighed være en Ende paa hver enkelt Sag og hver enkelt Ting. Nu have vi gennem flere Samlinger behandlet disse Spørgsmaal med den største Velvillie, man er kommen til et Resultat, man har gjort, hvad man fandt rimeligt og rigtigt. Men det er ikke

nok med det, man er ikke blevet møt, der er endnu mere, man ønsker ud af Statskassen. Og saa stiller man dette Forslag om, at nu skulde en Del — ja, i Grunden alle Ejere af de Ejendomme, som vare Genstand for Loven af 29. Marts 1867 — i hvilken der blev taget Bestemmelse om Ordningen af Skatteforholdene i de indlemmede Distrikter —, være berettigede til at afløse den Jordebogsafgift, som endnu hviler paa dem, ved at betale en halvaarlig Ydelse af 2 pCt. af den kapitaliserede Afgift, saaledes at Renten deraf er $3\frac{1}{2}$ pCt. og Resten Afdrag. Jeg maa tilstaa, at det overrasker mig noget, at man gør dette Forslag, thi jeg ser ikke, der er nogen som helst Grund til at komme ind paa en Rentesvarelse af $3\frac{1}{2}$ pCt. Alle ville jo dog erindre, at i Fjor, da der var Spørgsmaal om Afløsning af Tiende — altsaa alt, hvad der var Tale om at afløse i Danmark af de gamle Tiendeafgifter —, blev Renten sat til 4 pCt., man satte $4\frac{1}{2}$ pCt. som Ydelse, hvoraf de 4 altsaa vare Rente. Nu begynder man at indføre en Afløsning med $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente. Hvad skal det føre til? Skal det betyde, at nu skal man efterhaanden stræbe efter at faa den ordinære Rente af Statsindtægterne ned til $3\frac{1}{2}$ pCt.? Skal man i saadanne Tilfælde, hvor det drejer sig om Kapitalisering af Statsindtægter, som bestaa i aarlige Afgifter, begynde at kapitalisere efter en Rentefod af $3\frac{1}{2}$ pCt.? Jeg vil paa det bestemteste værge mig imod at være med til en saadan Bestemmelse, der savner enhver Hjemmel, og som kunde føre til meget ubehagelige Forhold og have Konsekvenser, der vare aldeles urigtige. Disse Ejere have i 1867 faaet Lov til at afløse deres Jordebogsafgift ved Indbetaling af det 20-dobbelte Beløb, og det er en Fordel for dem allerede dette, at man siger til dem: I behøve ikke at afløse paa en Gang — hvilket naturligvis var Meningen —, I behøve ikke at skaffe en Kapital, som I skulle sætte i Stedet for Jordebogsafgiften, men I kunne ganske lempeligt betale den ved at give en aarlig Ydelse af $4\frac{1}{2}$ pCt. Det vilde være en stor Imødekommen mod dem, men det synes man ikke at have haft Øje for nede i Folketinget, man skal ned til $3\frac{1}{2}$ pCt. for yderligere at give dem en Fordel fremfor